

Vurig zaad

HET PIJPESTROOTJE BREIDT UIT NA EEN BRAND.

Bijna tien jaar geleden brandde een derde van de Kalmthoutse Heide af. Dat had een effect op de populatie van het pijpestrootje: een hardnekkig gras dat al tientallen jaren, en helaas met groeiend succes, onze heidegebieden probeert in te palmen ten koste van andere plantensoorten. In zoverre dat de soort als een bedreiging voor heidevegetaties wordt beschouwd.

Hans Jacquemyn van het (blijkbaar actieve) Laboratorium voor Bos-, Natuur- en Landschapsonderzoek van de KU Leuven rapporteert met enkele collega's in het vakblad *Ecological Applications* wat er met dat pijpestrootje na de brand gebeurde. De snelheid waarmee het

de heide veroverde was drie keer hoger in afgebrande zones dan elders. Dat had echter niets te maken met de afstanden die de zaden van het gras aflegden, want die waren vergelijkbaar. Het waren uitsluitend demografische kenmerken die verschilden, en vooral de mate van vruchtbaarheid en van groei van jonge plantjes. De planten hadden wel meer kans om te overleven in de niet-afgebrande stukken, maar dat euvel werd ruimschoots gecompenseerd door de snellere voortplanting.

Een experiment toonde aan dat het effect van het vuur het sterkst was in het promoten van productie en kieming van zaden.

KALMTHOUTSE HEIDE
De strijd tegen banaliteit mag nooit verslappen.

Er moet dus na heidebranden extra opgelet worden om de verspreiding van het pijpestrootje in de hand te houden. Maaien van de opschietende plantjes is de meest voor de hand liggende oplossing. De strijd tegen banaliteit mag nooit verslappen.